

There are many ways of helping the poor, but what is the best way, and to whom should you give first?

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

- **Behar** (בהר | On the mountain)
- **Torah:** Leviticus 25:1-26:2
- **Haftarah:** Jeremiah 32:6-27
- **Gospel:** Luke 13:1-33/John 10:22-42

Sustaining the Poor among Us

God makes us responsible for helping others who are in need. Where do we begin? The world is full of need. A person could exhaust all his resources giving to those in need.

The Torah says that if a countryman of ours becomes poor, we are to sustain him and assist him (Leviticus 25:35). The Hebrew word translated as "countryman" could literally be translated as "brother." This teaches that our first responsibility is to our own family. When a family member is having difficulty putting food on the table, his immediate family must offer some assistance. The next level of responsibility is in regard to our brothers and sisters in Messiah. In the Master, we are all family. The needs of a brother or sister in our local congregation should take precedence over the needs of a stranger. In addition, our greater extended family includes all Israel. Even Jewish people who do not confess Yeshua as Messiah and Christians who do not acknowledge Torah should be regarded as family members for whom we all share responsibility. Finally, the Master extends the definition of brother to include every human being.

We are all brothers and sisters in the family of Adam. The order of priority for giving charity can be understood as follows:

1. Immediate family
2. Extended family
3. Congregational family
4. All Jews and Christians
5. All human beings

There are many ways of helping the poor. The best means is not to give a gift of money but to help a person become self-sufficient. The old adage about teaching a man to fish instead of giving him a fish holds true. Simply throwing money at a situation might do more harm than good.

For example, suppose a man in your congregation is struggling to provide for his family. The congregation comes around him and gives him a gift of money to pay his rent and buy groceries. Relieved by the influx of cash, the man does not seek a means to improve his situation. A month later, he needs money for rent and groceries

Er zijn veel manieren om de armen te helpen, maar wat is de beste manier, en aan wie moet je eerst geven?

TORA GEDEELTE VAN DEZE WEEK:

- **Behar** (בהר | Op de berg)
- **Tora:** Leviticus 25:1-26:2
- **Haftarah:** Jeremiah 32:6-27
- **Evangelie:** Lucas 13:1-33/Joh 10:22-42

De Armen onder Ons Ondersteunen

God maakt ons verantwoordelijk om anderen te helpen die in nood zijn. Waar moeten we beginnen? De wereld is vol van nood. Men kan al wat men heeft aan mensen geven die in nood verkeren.

De Tora zegt dat als een landgenoot van ons arm wordt, wij hem moeten ondersteunen en hem helpen (Leviticus 25:35). Het Hebreeuwse woord als "landgenoot" vertaald, kan letterlijk als "broeder" worden vertaald. Dit leert dat onze eerste verantwoordelijkheid onze eigen familie betreft. Wanneer een familielid moeite heeft om voedsel op tafel te brengen, moet zijn directe familie bijspringen. Het volgende verantwoordelijkheidsniveau is met betrekking tot onze broeders en zusters in de Messias. In de Meester zijn we allemaal familie. De behoeften van een broer of zus in onze plaatselijke gemeente moet voorrang krijgen op de behoeften van een vreemde. Bovendien omvat onze meer uitgebreide familie heel Israël. Zelfs Joodse mensen die Yeshua niet belijden als de Messias en christenen die Tora niet erkennen moeten worden beschouwd als gezinsleden voor wie wij allemaal medeverantwoordelijk zijn. Ten slotte breidt de Meester de definitie van broer uit tot ieder mens.

We zijn allemaal broeders en zusters in de familie van Adam. De volgorde van prioriteit voor het geven van liefdadigheid kan worden gezien als volgt:

1. Directe familie
2. Verdere familie
3. De geloofsgemeenschap als familie
4. Alle joden en christenen
5. Alle mensen

Er zijn veel manieren om de armen te helpen. De beste manier is niet geld te geven, maar om iemand te helpen zelfvoorzienend te worden. Het oude gezegde over een mens te leren vissen in plaats van hem een vis te geven, is waar. Alleen maar geld stoppen in een situatie kan meer kwaad dan goed doen.

Stel bijvoorbeeld dat een man in uw gemeente moeite heeft om voor zijn gezin te voorzien. De gemeente komt om hem heen staan en schenkt hem geld om zijn huur te betalen en boodschappen te kopen. Verlicht door de instroom van geld, gaat de man niet zoeken naar een middel om zijn situatie te verbeteren. Een maand later heeft hij opnieuw geld nodig voor de

again. His brothers and sisters come to his rescue, and the situation perpetuates itself.

A better solution would be for some men in the community to sit down with the struggling person, help him sort through his finances and come up with an achievable solution: perhaps a better job, or a less expensive place to live, or maybe cutting out some unnecessary expenses. Our goal should be the success of all our brothers and sisters.

Still, a person should set aside a portion of his income every month for financial assistance. In Jewish communities, ten percent is considered a minimum amount to designate for charity. Giving generously to the poor was one of the main thrusts of the Master's teaching. Over and over He encourages us to give to those in need. A life of discipleship requires a commitment to philanthropy. Even a poor person who is struggling financially should give. Let the rich man give from his riches and the poor man give from his poverty. God will bless both in return.

huur en boodschappen. Zijn broers en zussen komen hem uit de nood redden en de situatie bestendigt zich. Een betere oplossing zou voor sommige mensen in de gemeenschap zijn om met de worstelende persoon te gaan samenzitten, hem zijn financiën te helpen ordenen en met een haalbare oplossing komen: misschien een betere baan, of een minder dure plek om te wonen, of misschien een aantal onnodige uitgaven stoppen. Ons doel moet het welslagen van al onze broeders en zusters zijn.

Toch zou men elke maand een deel van zijn inkomen voor financiële bijstand moeten apart houden. In joodse gemeenschappen wordt tien procent als een minimumbedrag voor het goede doel beschouwd. Het gul geven aan de armen was een van de belangrijkste speerpunten van de leer van de Meester. Steeds weer moedigt Hij ons aan om aan mensen in nood te geven. Een leven van discipelschap vereist een verbintenis tot filantropie. Zelfs een arme, die het financieel moeilijk heeft, moeten geven. Laat de rijke man geven van zijn rijkdom en de arme man geven van zijn armoede. God zal in ruil beiden zegenen.